

Retornem el lideratge a l'independentisme de base: Primàries per la República

written by Arnau Padró | 11 de juliol de 2018

Des que el Parlament de Catalunya va proclamar la independència el 27 d'octubre del 2017, el projecte de República Catalana ha entrat en una fase en què la improvisació per part del govern i el desconcert entre l'independentisme de base han imperat per tot allò que ha succeït. El gruix de la gent sabia que no seria senzill, sobretot després del primer d'octubre, però poca gent s'imaginava, aquell dia, que vuit mesos després estaríem en la situació de reculada en la qual ens trobem.

Les consultes populars sobre la independència, la gran manifestació de l'11 de setembre del 2012, el referèndum del primer d'octubre, les aturades de país del 3 d'octubre i del 8 de novembre són dates en les quals s'ha avançat més clarament cap a la República Catalana i quan ens hem presentat com a victoriosos davant el país i del món. Tots aquests moments tenen un element en comú: l'independentisme de base pren les regnes de la sobirania del país i s'implica totalment en l'objectiu d'assolir la llibertat sense seguir les consignes que es llancen des de certs sectors suposadament aliats de precaució i moderació. Un segon element en comú és que, a posteriori de cadascuna d'aquestes efemèrides del moviment independentisme, s'entrega de nou el lideratge a una classe política que d'una manera o altra acaba bloquejant, frenant o revertint l'impuls que s'havia assolit. Unes dates que quedaran gravades en la història del país i que s'aconseguiran gràcies a l'esforç immens de milers de persones que amb la seva il·lusió i empenta havien construït escenaris en què es posaven les bases per assolir la independència de la nostra nació.

És important que de la història i dels fets passats que la componen, se'n treguin lliçons i conclusions que ens ajudin a corregir allò que s'ha fet malament per poder, finalment assolir la victòria. Si volem revertir la situació actual i situar-nos de nou en un context que ens permeti implementar la República Catalana, calen dos elements clau. En primer lloc, que l'independentisme de base recuperi de nou el lideratge del moviment i en prengui les regnes per dirigir-lo. I en segon lloc, i encara més important, que un cop tingui les regnes a les mans, ja no les abandoni fins a la victòria.

En aquest sentit, les eleccions municipals, són una gran oportunitat que no podem deixar escapar. Les darreres eleccions d'aquest tipus al nostre país varen tenir lloc el maig del 2015 i varen passar sense pena ni glòria. En aquell moment, de nou la classe política ostentava el lideratge del moviment, i es trobava immersa en un debat eminentment partidista de com continuar 'el procés' un cop havia tingut lloc un descafeïnat 9N. Més tard vam saber que el format del procés participatiu s'havia pactat amb Madrid, substituint la consulta d'autodeterminació unilateral que se'ns havia promès a les eleccions al Parlament de l'any 2012.

La participació en aquells comicis es va situar per sota del 60% i els partits que avui en dia representen l'independentisme varen sumar poc més d'1,4 milions de paperetes. Cal recordar que el 21D els partits independentistes varen sumar un total de 2,08 milions de paperetes, gairebé un 50% més. En un moment en què es parla molt d'ampliar la base, la situació de desconcert que viu l'independentisme i el partidisme que ha tornat a monopolitzar el debat polític, poden causar una desmobilització de l'independentisme que suposi entregar moltes alcaldies del país a les forces del 155. En canvi, si aconseguim que es creï un moviment municipalista unitari i liderat de nou per l'independentisme de base, que posi el mandat del primer d'octubre en la centralitat del discurs, podrem construir una

xarxa d'Ajuntaments disposats a implementar la República Catalana.

Només una llista del republicanisme de base que va protegir les escoles electorals el primer d'octubre i els més de 418.000 vots que va recollir-hi, garantirà que la capital del país, Barcelona, es posi al servei de la República Catalana. Només una llista d'aquestes característiques pot tornar a sumar els més de 35.000 vots que va treure l'independentisme a l'Hospitalet de Llobregat, segona ciutat de Catalunya, sent l'única manera de vèncer l'hegemonia socialista en aquest municipi, que va obtenir l'alcaldia, l'any 2015, amb poc menys de 31.000 vots. I així successivament.

Evidentment, cal que en cada municipi es construeixi un projecte municipalista que doni resposta a la realitat dels ciutadans. És per això que un moviment nacional que tingui un decàleg republicà de mínims i el mandat del primer d'octubre com a eixos centrals, però que alhora sigui una plataforma que uneixi l'independentisme de base de cada municipi és la millor opció per afrontar la diversitat sociològica del nostre país. La construcció del moviment s'ha de fer des de la sobirania local de la ciutadania de cada poble i ciutat, els quals han d'omplir de contingut municipalista el moviment d'alliberament nacional.

La proposta de Primàries per la República és, en aquest sentit, totalment encertada. Atorga de nou el protagonisme a l'independentisme de base, el qual és l'únic que ha estat capaç quan s'ho ha proposat de fer virar la classe política catalana cap a l'independentisme, quan aquesta tenia al cap altres projectes pel nostre país. A les dates que citava en el segon paràgraf em remeto. Primàries per la República entrega la sobirania a la base, que serà l'única amb capacitat d'escollir qui han de ser els seus representants al municipi. Només si tornem a organitzar-nos i a agafar les regnes podem demanar als partits a sumar-s'hi, i construir l'escenari que ens permeti revertir la situació actual i implementar la

República. Us animo a sumar-vos a la convenció que tindrà lloc aquest dissabte a Granollers, per posar les bases de les Primàries per la República!